

L'apocalipsi, ara i aquí

Text > XAVIER CASTILLÓN

Sarrià de Ter és un dels nuclis importants de l'escena alternativa gironina, juntament amb Sant Feliu de Guíxols (Atzavara Club, Sant Feliu Fest) i Vidreres (Soroll, Actitud Fest). A Sarrià, aquest nucli petit però molt actiu s'ha construït al voltant de l'associació i el local de l'ATV (Apaga la Tele), una plataforma assembleària que ha fet molta feina per difondre les propostes musicals menys convencionals des de la perifèria de la més conformista Girona. No és estrany, per tant, que una proposta tan singular i interessant com Tano! hagi sorgit de Sarrià de Ter: un duet que no necessita res més que guitarra, bateria i veus per construir cançons que, des d'una simplicitat aparent, són petites simfonies apocalíptiques que condensen, generalment en menys de dos minuts, moltes de les pors i preocupacions actuals de la humanitat. Tota una catarsi

que Tano! expressa a través de la veu cridada amb una barreja de ràbia i angúnia d'Oskar Garcia (provinent dels desapareguts Hurricàde), equilibrada en alguns temes (sobretot a «Tinc un ogre a casa», amb l'orgue com a instrument central) per la veu més melòdica del bateria Víctor Pelusa, abans amb Anchor, i ara també amb Mendra i Calm.

El més destacat de Tano! és que ha apostat sempre pel català en una escena com la del *hardcore* i el *post-hardcore*, en què els grups catalans sempre s'havien decantat per l'anglès i el castellà, per influències, per una idea equivocada dels límits lingüístics o per no haver sabut trobar la manera d'expressar el que volien en la seva pròpia llengua. Des del seu primer disc homònim del 2016, passant pel brillant *Cants als malsons* del 2019, Tano! ha aconseguit cantar i cridar en català per

TANO!
Intanostellar.
Saltamarges, 2023.

tot l'Estat i en alguns països europeus, amb bons resultats. Es reserven el seu peculiar sentit de l'humor per als temes instrumentals, que sempre titulen amb noms propis «tanitzats», com ara «Gretano Thunberg» i «Carlos Santano». Un grup únic que té un gran aliat en el seu productor, Santi Garcia, un nom històric de l'escena guixolenc.

MERITXELL NOGUER. *Resonance*.
Meritxell Noguera, 2022.

BOOM BOOM FIGHTERS & COOKAH P.
Confit. Propaganda pel Fet!, 2023.

Un gran debut Text > XAVIER CASTILLÓN

Seleccionada per les Joventuts Musicals de Catalunya com l'artista emergent de la temporada 2022-2023, la pianista Meritxell Noguera (Sarrià de Ter, 1993) proposa «versions úniques, humanes i directes del repertori clàssic al públic del nostre temps». Per al seu debut discogràfic, Noguera ha triat una selecció d'obres que han estat

importants en el seu desenvolupament com a intèrpret: la Sonata per a piano número 8 en do menor, opus 13, de Beethoven; les «Escenes d'infants», opus 15, de Schumann, i la Sonatina de Ravel. Música bella, eterna i universal, a la qual Meritxell Noguera sap donar una dimensió nova perquè, literalment, ressoni en aquest convuls segle XXI.

No cal anar a Jamaica Text > XAVIER CASTILLÓN

Els maresmencs Boom Boom Fighters i el vocalista empordanès Oriol Pujadas (Castelló d'Empúries, 1993), conegut com a Cookah P, presenten el seu segon disc en comú, després de *Family Things* (2021). El trio es presenta com un efectiu *sound system* que dispara fragments de *dancehall* i altres ritmes jamaicans,

amb la naturalitat pròpia d'algú nascut a tocar del Carib, no del Mediterrani. Justament, el seu tret diferencial és l'articulació d'un discurs propi en català, fresc i allunyat dels tòpics, per recitar o cantar sobre realitats, referents i paisatges molt propers. Una proposta molt rítmica i ballable per a tothom, no només per a rastafaris.